

Boodschap paus Franciscus bij 54e Wereldcommunicatiedag

Sinds 1967 wordt in mei van ieder jaar de Wereldcommunicatiedag (of Werelddag voor de Sociale Communicatie) gehouden. Het werd specifiek door het Tweede Vaticaans Concilie gewenst. Meestal wordt het thema aangekondigd op 28 september, feestdag van de H. Aartsengel Michaël. De boodschap van de paus wordt vrijgegeven op 24 januari, op het feest van de H. Franciscus van Sales, als patroon van de journalisten. De viering van Wereldcommunicatiedag zelf is op de zondag vóór Pinksteren.

“DAN KUNT GIJ LATER AAN UW KINDEREN EN
KLEINKINDEREN VERHALEN” (EX. 10, 2).
HET LEVEN WORDT GESCHIEDENIS

54e Wereldcommunicatiedag

Ik wil de boodschap van dit jaar wijden aan het thema verhalen vertellen, omdat ik geloof dat wij om niet te verdwalen er behoefte aan hebben de waarheid van mooie verhalen in te ademen: geschiedenissen die opbouwen, niet afbreken; geschiedenissen die helpen onze wortels te herontdekken en de kracht te vinden om samen verder te gaan. In de verwarring van stemmen en berichten die ons omgeven, hebben wij behoefte aan een menselijk verhaal dat ons vertelt over ons en het mooie dat in ons woont. Een verhaal dat met tederheid naar de wereld en wat er gebeurt weet te kijken; dat vertelt over ons deel zijn van een levend netwerk; dat de vervlechting van de draden openbaart waarmee wij met elkaar zijn verbonden.

Verhalen weven

De mens is een verhalenverteller. Van kleins af aan hebben wij honger naar verhalen, zoals wij honger hebben naar voedsel. Of het nu in de vorm van sprookjes, romans, films, liedjes, berichten ... is, verhalen beïnvloeden ons leven, ook al zijn wij ons daar niet van bewust. Vaak bepalen wij wat juist of verkeerd is op grond van personen en verhalen die wij ons eigen hebben gemaakt. Verhalen drukken een stempel op ons, vormen onze overtuigingen en gedragingen, kunnen ons helpen begrijpen en zeggen wie wij zijn.

De mens is niet alleen het enige wezen dat kleding nodig heeft om de eigen kwetsbaarheid te bedekken, maar ook het enige wezen dat er behoefte aan heeft over zichzelf te vertellen, zich “te bekleden” met verhalen om het eigen leven te bewaren. Wij weven niet alleen kleding, maar ook verhalen: het menselijk vermogen om te “weven” (in het Latijns ‘texere’) brengt zowel textiel als tekst voort. De geschiedenissen van iedere tijd hebben een gemeenschappelijk “weefraam”: de structuur voorziet in, ook alledaagse, “helden”, die om een droom na te jagen moeilijke situaties het hoofd bieden, het kwaad bestrijden, gedreven door een kracht die hen moedig maakt, de kracht van de liefde. Door ons te verdiepen in deze verhalen,

kunnen wij opnieuw heroïsche motivatie vinden om de uitdagingen van het leven het hoofd te bieden.

De mens is een verhalenverteller, omdat hij groeit, ontwikkelt, zichzelf ontdekt en verrijkt door de gebeurtenissen van zijn tijd. Maar ons verhaal wordt vanaf het begin bedreigd: in de geschiedenis sluipt het kwaad binnen.

Niet alle geschiedenissen zijn goed

“Als je ervan eet, zul je als God worden”: de verleiding van de slang voegt aan het weefsel van de geschiedenis een moeilijk te ontwarren knoop toe. Als je bezit, word je, bereik je...”, fluistert ook vandaag nog degene die zich bedient van het zogenaamde storytelling om te instrumentaliseren. Hoeveel verhalen bedwelmen ons niet door ons er van te overtuigen dat wij om gelukkig te zijn voortdurend moeten hebben, bezitten, consumeren. Wij merken bijna niet hoe begerig wij worden naar kletspraatjes en gerommel, hoeveel geweld en onwaarheid wij consumeren. Heel vaak worden op de weefgetouwen van de communicatie in plaats van constructieve verhalen, die een bindmiddel voor sociale verbanden en de culturele structuur zijn, vernietigende en provocerende verhalen geproduceerd die de broze draden van de samenleving doen slijten en verbreken. Door niet geverifieerde informatie bij elkaar te zetten, banale en zogenaamd overtuigende bewijzen te herhalen, weeft men niet mee aan de menselijke geschiedenis, maar berooft men de mens van zijn waardigheid.

Maar terwijl verhalen die worden gebruikt om te instrumentaliseren of om macht te krijgen, een kort leven hebben, is een goed verhaal in staat de grenzen van ruimte en tijd te doorbreken. Het blijft na eeuwen nog actueel, omdat dit het leven voedt.

In een tijdperk waarin vervalsing steeds geraffineerder blijkt te zijn en daarbij enorme niveaus bereikt (deepfake), hebben wij behoefte aan wijsheid om mooie, ware en goede verhalen te kunnen verwelkomen. Wij hebben moed nodig om onechte en boosaardige verhalen af te wijzen. Wij hebben behoefte aan geduld en onderscheiding om opnieuw geschiedenissen te ontdekken die ons helpen om de draad niet kwijt te raken tussen zoveel hedendaagse moeiten; geschiedenissen die de waarheid weer aan het licht brengen over wat wij zijn, ook in de ongeziene heldhaftigheid van alledag.

De Geschiedenis van levensverhalen

De Heilige Schrift is een Geschiedenis van levensverhalen. Hoeveel wederwaardigheden, volken, mensen laat zij ons zien! Zij toont ons vanaf het begin een God die schepper en tegelijkertijd verteller is. Hij spreekt immers zijn Woord en de dingen bestaan. Door zijn vertellen roept God de

dingen tot leven en schept op het hoogtepunt man en vrouw als zijn vrije gesprekspartners, samen met Hem voortbrengers van geschiedenis. In een psalm vertelt een schepsel aan de Schepper: “Wat er in mij is hebt Gij geschapen. Gij hebt mij als een weefsel in de moederschoot gevormd. Ik dank U voor het wonder van mijn leven ... mijn diepste wezen is U niet verborgen. Toen ik geheimnisvol werd voortgebracht, mijn levensdraden in de schoot gevlochten werden, toen zagen reeds uw ogen al mijn daden...” (Ps.139, 13-16). Wij zijn niet ‘compleet’ geboren, maar moeten voortdurend “geweven” en “gevlochten worden”. Het leven is ons gegeven als een uitnodiging om dat “wonder van leven” dat wij zijn, te weven.

In deze zin is de Bijbel de grote liefdesgeschiedenis tussen God en de mensheid. In het middelpunt staat Christus: zijn geschiedenis brengt de liefde van God voor de mens en tegelijkertijd de geschiedenis van de liefde van de mens voor God tot vervulling. De mens zal zo van geslacht tot geslacht geroepen worden de meest veelzeggende episoden van deze Geschiedenis van levensverhalen te vertellen, verhalen die in staat zijn de betekenis van wat is gebeurd, mee te delen.

De titel van deze boodschap is ontleend aan het boek Exodus, een fundamenteel verhaal in de Bijbel dat God ziet ingrijpen in de geschiedenis van zijn volk. Immers, wanneer de kinderen van Israël in slavernij tot Hem roepen, luistert God naar hen en herinnert zich: “God was zijn verbond met Abraham, Isaak en Jakob indachtig. God zag goedgunstig neer op de Israëlieten en Hij was met hen begaan” (Ex. 2, 24-25). Uit de herinnering van God komt de bevrijding uit de onderdrukking voort, die geschiedt door tekenen en wonderen. Op dit punt openbaart God Mozes de betekenis van deze tekenen: “Dan kunt ge later aan uw kinderen en kleinkinderen verhalen ...welke tekenen Ik daar verricht heb. Zo zult ge weten dat Ik de HEER ben” (Ex. 10, 2). De ervaring van Exodus leert ons dat de kennis van God vooral wordt doorgegeven door van geslacht tot geslacht te vertellen hoe Hij zich tegenwoordig blijft stellen. De God van het leven deelt zich mede door het leven te vertellen.

Jezus zelf sprak over God, niet in abstracte verhalen, maar in parabels, korte verhalen, ontleend aan het leven van alledag. Hier wordt het leven geschiedenis en voor de toehoorder wordt de geschiedenis leven: deze vertelling komt binnen in het leven van wie het hoort, en verandert het.

Ook de Evangelies zijn niet toevallig verhalen. Terwijl zij ons informeren over Jezus, zijn zij ook “performatief,” zij vormen ons om tot Jezus, zij maken ons gelijkvormig aan Hem: het Evangelie vraagt de lezer deel te nemen aan hetzelfde geloof om hetzelfde leven te delen.

wordt vervolgd op pagina A3

Column Prakseri

panem et circenses – brood en spelen

Bij de verkiezingen van 2010 werd vooral door de grootste tegenstander van de toenmalige regering het begrip stabiliteit op de korrel genomen. De regerende partijen van toen maakten zich sterk door aan te tonen dat zij voor een behoorlijke mate van stabiliteit hadden gezorgd. De tegenhanger ging keihard daartegen in en hield het volk spottend voor: “Stabiliteit kun je niet eten!”

Deze uitspraak onthult een bepaalde ideologie die niet uniek is voor de bewuste partij, maar die een strategie is die wereldwijd en door heel de mensengeschiedenis heen is gebruikt om de gunst van het volk te winnen. Ze maakt handig gebruik van een neiging bij de mens – vooral bij het deel dat dagelijks moet worstelen om te overleven – om zijn mening, zijn keuzes en besluiten te laten beïnvloeden door honger en niet door de rede.

Een bekende uitspraak uit de antieke geschiedenis is: Geef het volk wat het volk wil, brood en spelen. Deze uitspraak wordt toegeschreven aan de Romeinse dichter Juvenalis, die schreef: “Vroeger verkochten we onze stem aan niemand. Al een hele tijd heeft het volk de macht afgestaan. Het volk benoemde vroeger militaire bevelhebbers, hoge ambtenaren, legioenen, alles. Nu beperkt het volk zichzelf en hoopt alleen nog op twee zaken: brood en spelen.” In onze tijd, in ons land, kunnen wij deze uitspraak thans vertalen met: Gi den nyan nanga dringi, meki den prisiri. Deze strategie blijkt iedere keer weer overduidelijk wanneer de regerende partij tegenslag ervaart (door eigen toedoen) en daarna het volk probeert te sussen met een of andere manifestatie waarbij hapjes en dranken rijkelijk in voorraad zijn, voedselpakketjes grif worden verdeeld, en het geheel feestelijk wordt ingekleed met oorverdovende muziek uit speakerboxen, brassbands en verkleedpartijen: eten, drinken en plezier.

Met deze gebaren wil men kennelijk aantonen dat zijn politiek in dienst staat van het volk, dat men luistert naar het volk, het beste voor heeft met de burgers en hun dus geeft waar ze om vragen. Misschien zelfs wel wat ze nodig hebben. In de tijd van het Romeinse rijk werd dat door Caesar Augustus gedaan door het volk inderdaad brood (gratis graan voor Rome) en spelen (gladiatorgevechten) te geven. Zo werd er een kloof gecreëerd tussen volk en bestuur, en werd het volk helemaal blind voor al de corruptie en immoraliteit van het bestuur. Klinkt misschien bekend?

Plaats nu hiertegenover de uitspraak van Jezus, toen de duivel Hem probeerde te verleiden in de woestijn: Niet van brood alleen leeft de mens, maar van alles wat uit de mond van God voortkomt (Mt. 4,4). Jezus, die ook volledig mens was, vertoefde in de woestijn en kreeg honger. De duivel zag zijn kans schoon om te proberen Jezus af te leiden van zijn eigenlijke missie en hield Hem een makkelijke oplossing voor: door af te zien van het grotere ideaal en enkel te focussen op zijn eigen enge, lichamelijke behoefte van het moment.

Door zijn tijd van beproeving in de woestijn

Hemelvaart van de Heer

Pater Martien Noordermeer omi –

Heilig getal 40

Het is vandaag donderdag 21 mei 2020, Hemelvaart van de Heer. Het is tevens de kerkelijke feestdag van de heilige Mgr. E. de Mazenod, stichter van de congregatie van de paters Oblaten van Maria. Hemelvaartsdag valt precies op de veertigste dag na Pasen. Veertig is een heilig getal dat beproeving inhoudt, vasthoudend en volhardend zijn. De Bijbel staat bol van dit heilige getal. Gedurende de zondvloed regende het 40 dagen en 40 nachten. Mozes werd 40 dagen in Egypte op de proef gesteld, 40 jaren in de woestijn met het volk op weg naar het beloofde land, Canaän. De regeringen van Saul, David en Salomon (drie generaties: opa, vader en zoon) duurden bij elkaar 40 jaar. Die van Saul 20 jaar! Aan de bewoners van Ninivé werd 40 dagen uitstel gegeven voor hun bekering. Jezus werd 40 dagen in de woestijn op de proef gesteld. Jezus werd gezeseld met 40 zweepslagen. Jezus verbleef 40 dagen na Zijn verrijzenis op aarde en verscheen aan Zijn leerlingen om ze te overtuigen dat Hij werkelijk was verrezen.

Scharnier

Op Hemelvaartsdag, deze 40e dag na Pasen, heeft Jezus – om het even oneerbiedig uit te drukken – Zijn aardse loopbaan volbracht en keert terug naar Zijn Vader. Voor Lucas was deze gebeurtenis heel belangrijk. Hij eindigt zijn eerste boek – het evangelie – en begint zijn tweede boek – de Handelingen – met de Hemelvaart. Het is als het ware een soort scharnier in het leven van Jezus. Hij ging met Zijn leerlingen naar de Olijfberg en daar kregen de leerlingen een enorme opdracht: ‘Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Ga dan en maak alle mensen tot Mijn leerlingen en doop ze in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest...’ (Mt. 28/18...) Hij vroeg Zijn leerlingen naar Jeruzalem terug te keren en naar de bovenzaal te gaan waar zij regelmatig bij elkaar kwamen en waar ze ook het avondmaal hadden gevierd. ‘Blijf daar en wacht tot ik u de beloofde vertrooster zal zenden. Johannes heeft gedoopt met water, maar gij zult gedoopt worden met de Heilige Geest...’

‘Doe dit tot Mijner gedachtenis’

Als we zo de Handelingen lezen dan lijkt het op een soort geschiedenisboekje, we lezen hoe

kon Jezus tot het nuchtere inzicht komen dat de mens soms moet afzien van het vervullen van zijn persoonlijke, directe, fysieke en materiële kortetermijnbehoeften, en in plaats daarvan focussen op het langetermijndeeal, waarbij zowel het materiële als het immateriële welzijn van eenieder – inclusief zijn eigen – wordt bereikt. Tot hetzelfde inzicht behoren wij ook te komen door te vasten in de veertigdagentijd: door onszelf bewust de vele geneugten waaraan wij zo gewend zijn te ontfeggen, kunnen we tot het inzicht komen wat werkelijk van belang is voor het leven van onszelf en dat van anderen, niet voor een moment maar voor langere tijd. Het laat ons ook beseffen dat er in ons leven heel veel extra is, wat niet onmiddellijk dringend nodig is voor een goed leven, maar waarvoor we wel dankbaar mogen zijn.

Auto Airco Bedrijf R.G. Oldenstam

Het beste adres voor al uw auto airco onderdelen, auto airco reparaties en installatie van complete units. Langer dan 25 jaar een begrip in onze samenleving

Robert G. Oldenstam

Adres : Ramalaan #5
P.O.Box : 2197
Tel : (597)491026
Cell : (597)8614222
Fax : (597)432845
E-mail : autoair@sr.net

geleidelijk aan de plaatselijke groep leerlingen van Jezus gestalte kreeg, en groeide in aantal en aanzien. In het begin gingen de leerlingen ook naar de tempel zoals ze dat gewoon waren, en zij die niet in Jeruzalem waren, gingen naar de synagoge in hun plaatsje of dorp. De synagoge was voor de joden het centrum van het dagelijkse en religieuze leven, tot op de dag van vandaag. Elke vrijdagmiddag, tegen het vallen van de avond kwam men bij elkaar in de tempel of synagoge en begon de sabbat, de dag des Heren, de zevende dag, geheiligd zoals het boek Genesis schrijft: ‘... God zegende de zevende dag en maakte hem heilig, want op die dag rustte Jaweh uit van al het werk dat Hij verricht had...’ (Gn. 2/3) Heel geleidelijk aan begonnen de leerlingen bij elkaar te komen om het Brood te breken. Dat deden ze in het begin vooral op de donderdag, zomaar bij iemand thuis. Ze waren trouw aan de opdracht van de Heer: ‘Doe dit tot Mijner gedachtenis’. Later begonnen ze op de eerste dag van de week bij elkaar te komen, de dag van de verrijzenis, onze huidige zondag.

wordt vervolgd op pagina A4

De lockdownperiode heeft ons – hopelijk – hetzelfde doen beseffen. Verstoken van de vele, soms triviale dingen waarmee wij ons dagelijks leven hebben opgezadeld, kunnen we vooruitkijken en ons afvragen wat we werkelijk nodig hebben in ons leven en hoe wij daar gezamenlijk aan kunnen komen. Hopelijk zijn we tot het besef gekomen dat als mens wij niet leven van brood en spelen alleen, maar dat de immateriële zaken zoals vrijheid, rust, veiligheid en toekomstperspectief ook even dringend nodig zijn om een samenleving te stichten die zowel fysiek als geestelijk gezond is. Een samenleving waarin iedereen een gelijke kans heeft om datgene te doen en te bereiken, waardoor elk mens zelf in staat is zich te voorzien van brood en spelen, en niet langer afhankelijk is van een uitdelende overheid. Welke partij stelt ons dat in het vooruitzicht?

OMHOOG

Opgericht 01 januari 1956

**Uitgever: RK Bisdom Paramaribo
Dienst Media & Communicatie**

Redactie: Melvin Mackintosh
Secretariaat/Advertenties: Pastoraal Centrum
Prinsessestraat 46; tel.: 476888; 424245fax: 425368;
Mobiel/whatsapp: 8811492
E-mail: omhoog@bisdomparamaribo.org /
pastoraalcentrum@bisdomparamaribo.org

Giro: 10.35.169 - De Surinaamse Bank NV
Jaarabonnement Suriname: SRD 100.00
Jaarabonnement Nederland: EUR100
over te maken storten op NL35FVLB0637318390
t.n.v. ‘Kerk. Inst. Redemptoristen’ o.v.v. “Abonnement OMHOOG”
Druk: Drukkerij H. van den Boomen

geloof & leven

In het stembokje Een katholieke zienswijze op stemmen

Het Tweede Vaticaans Concilie maant katholieke gelovigen aan om “geleid door de geest van het Evangelie, met ijver en trouw hun aardse taken te vervullen. Hoewel het geloof ons leert dat wij hier op aarde geen blijvende Stad hebben, mogen wij echter onze aardse taken niet verwaarlozen! Als wij dat toch menen, wijken wij in feite af van de waarheid, want het geloof zelf verplicht eenieder, volgens de eigen roeping, om de aardse taken te vervullen.” (Tweede Vaticaans Concilie, Constitutie Gaudium et Spes – Over de kerk in de wereld van deze tijd; 1965, 43.)

Waarom moet ik stemmen?

Stemmen: het is een van onze belangrijke verantwoordelijkheden als burgers. De Kerk leert dat alle burgers drie primaire civiele

verantwoordelijkheden hebben:

1. belasting betalen
 2. hun land verdedigen
 3. gebruikmaken van het stemrecht.
- (Catechismus van de katholieke kerk; nr. 2240)

Elk van deze verantwoordelijkheden vraagt dat wij het welzijn van de samenleving en van onze medeburgers boven onze eigen, individuele verlangens en behoeften plaatsen. Als katholieke stemgerechtigden is de vraag die wij voor onszelf moeten beantwoorden niet zozeer of wij er persoonlijk beter af zijn dan vijf jaar geleden, maar of de noden van de zwaksten en de meest kwetsbaren onder ons inderdaad zijn aangesproken. In het stembokje hebben wij een bevoorrechte gelegenheid

om bij te dragen aan onze natie en het algemeen welzijn te bevorderen door de kwesties waarmee onze samenleving wordt geconfronteerd af te wegen in het licht van de waarden en de leer van ons geloof.

Zegt de Kerk mij op wie ik moet stemmen?

Nee. De Kerk zegt niet op wie gestemd moet worden wanneer wij het stembokje betreden. De Kerk onderschrijft geen officiële lijst van kandidaten of bij welke partij katholieken zich moeten aansluiten.

In plaats daarvan worden katholieken aangespoord hun oordeel te vellen en hun geweten te volgen, wanneer zij de leer van onze Heer Jezus Christus en de kernwaarden van ons geloof toepassen op de keuzes die zij maken in het stembokje.

Als katholieken die gehoor geven aan de uitdagende oproep tot discipelschap dienen wij de kwesties, de kandidaten en de partijen te evalueren in het licht van ons katholieke geloof. Zo worden wij uitgedaagd om ons geloof in praktijk te brengen door actief te participeren: door te stemmen en actief betrokken te zijn in andere burgerlijke activiteiten.

Hoe helpt het katholiek geloof mij om deze keuzes te maken?

Van jongsaf aan wordt ons geleerd dat wij ons geweten vormen in het licht van de katholieke leer. Het geweten volgen wordt echter vaak verkeerd begrepen als iets wat ons toestaat om te doen wat we willen, of als een gevoel dat we hebben of iets juist of verkeerd is.

wordt vervolgd op pagina A4

vervolg van pagina A1

Boodschap paus Franciscus bij 54e Wereldcommunicatiedag

Het Johannesevangelie zegt ons dat de Verteller bij uitstek – het Verbum, het Woord – vertelling is geworden: “De Eniggeboren Zoon, die in de schoot des Vaders is, Hij heeft van Hem verteld” (Joh. 1, 18). Ik heb het woord “verteld” gebruikt, omdat het originele exeghsésato vertaald kan worden met hetzij “geopenbaard” hetzij met “verteld”. God heeft zich persoonlijk in onze mensheid ingeweven en ons zo een nieuwe manier gegeven om onze geschiedenissen te weven.

Een geschiedenis die zich vernieuwt

De geschiedenis van Christus is een erfenis uit het verleden, het is onze, steeds actuele geschiedenis. Zij toont ons dat God de mens ter harte heeft genomen, ons vlees, onze geschiedenis, zodat Hij mens, vlees en geschiedenis is geworden. Zij zegt ons ook dat er geen onbetekenende of kleine geschiedenissen bestaan. Nadat God geschiedenis is geworden, is iedere menselijke geschiedenis in zekere zin goddelijke geschiedenis. In de geschiedenis van iedere mens ziet de Vader de geschiedenis van zijn Zoon, die op aarde is neergedaald, terug. Iedere menselijke geschiedenis heeft een niet te onderdrukken waardigheid. Daarom verdient de mensheid verhalen die aan haar niveau beantwoorden, het duizelingwekkende en fascinerende niveau waarop Jezus haar heeft gebracht.

“Gij zijt – zo schreef de heilige Paulus – een brief van Christus ... niet met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God, niet op stenen tafelen, maar in de harten van levende mensen” (2 Kor. 3, 3). De Heilige Geest, de liefde van God, schrijft in ons. En wanneer Hij binnen in ons schrijft, prent Hij ons het goede in, herinnert Hij ons daaraan. Her-inneren betekent immers te binnen brengen, in het hart schrijven. Door het werk van de Heilige Geest kan iedere geschiedenis, ook de meest vergeten geschiedenis, ook degene die wordt geschreven op de meest kromme lijnen, geïnspireerd worden, herboren worden als een meesterwerk en zo een vervolg op het evangelie worden. Zoals de Belijdenissen van Augustinus. Zoals het verhaal van de Pelgrim van Ignatius. Zoals de Geschiedenis van een ziel van de kleine Teresia van het Kind Jezus. Zoals de Verloofden, zoals De broeders Karamazov. Zoals ontelbare andere geschiedenissen die op wonderbare wijze

de ontmoeting tussen de vrijheid van God en die van de mens geënceneerd hebben. Ieder van ons kent verschillende geschiedenissen die de geur van het evangelie hebben, die getuigen van de Liefde, die het leven verandert. Deze geschiedenissen vragen er om dat men ze deelt, vertelt, doet leven in iedere tijd, in iedere taal, met ieder middel.

Een geschiedenis die ons vernieuwt

In ieder groot verhaal gaat ons verhaal meespelen. Terwijl wij de Schrift, de levensverhalen van de heiligen en ook de teksten lezen die de ziel van de mens verlichten en de schoonheid ervan aan het licht hebben weten te brengen, is de Heilige Geest vrij om in ons hart te schrijven en daarbij in ons de herinnering te vernieuwen aan wat wij in de ogen van God zijn. Wanneer wij ons de liefde herinneren die ons heeft geschapen en gered, wanneer wij liefde leggen in onze dagelijkse gebeurtenissen, wanneer wij in het weefsel van onze dagen barmhartigheid weven, dan slaan wij een bladzijde om. Dan blijven wij niet langer verstrikt in droefheid en verdriet, gebonden aan een ongezonde herinnering die ons hart gevangen houdt, maar stellen wij ons open voor anderen en stellen wij ons open voor de visie van de Verteller zelf. Aan God onze geschiedenis vertellen is nooit nutteloos: ook al blijven de gebeurtenissen onveranderd, zij veranderen van betekenis en perspectief. De Heer over jezelf vertellen is zijn blik aannemen van medelijdende liefde jegens ons en anderen. Hem kunnen wij de geschiedenissen vertellen die wij leven, aan Hem kunnen wij de mensen en situaties toevertrouwen die daarin belangrijk zijn. Met Hem kunnen wij het weefsel van het leven weer oppakken en de breuken en scheuren verstellen. Hoezeer hebben wij allen dit nodig!

Met de blik van de Verteller - de enige die het definitieve gezichtspunt inneemt - naderen wij, hoofdrolspelers, onze broeders en zusters, naast ons spelers in de geschiedenis van vandaag. Ja, omdat niemand een figurant op het toneel van de wereld is en de geschiedenis van ieder openstaat voor een mogelijke verandering. Ook wanneer wij over het kwaad vertellen, kunnen wij leren ruimte te laten voor verlossing, kunnen wij temidden van het kwaad ook de dynamiek van het goede herkennen en daar ruimte te maken.

Daarom gaat het er niet om de logica van storytelling te volgen, noch om reclame te maken of zichzelf te promoten, maar om te herinneren aan wat wij in de ogen van God zijn, te getuigen van wat de Geest in de harten schrijft, aan ieder te openbaren dat zijn geschiedenis verbazingwekkende wonderen bevat. Laten wij om dat te doen ons toevertrouwen aan een vrouw die het mens zijn van God in haar schoot heeft geweven en, zo zegt het evangelie, alles wat haar overkwam heeft samengeweven. De Maagd Maria heeft alles immers bewaard en overwogen in haar hart (vgl. Luc. 2, 19). Laten wij haar om hulp vragen, die de knopen van het leven met de zachtmoedige kracht van de liefde heeft weten te ontwarren:

Maria, vrouw en moeder, u hebt in uw schoot het goddelijk Woord geweven, u hebt met uw leven verteld van de schitterende werken van God. Luister naar onze verhalen, bewaar ze in uw hart en maak ook die levensverhalen tot de uwe waarnaar niemand wil luisteren. Leer ons de goede draad te herkennen die de geschiedenis leidt. Kijk naar de opeenstapeling van knopen waarin ons leven verstrikt is geraakt en zo onze herinnering heeft verlamd. Door uw delicate handen kan iedere knoop worden ontward. Vrouw van de Geest, moeder van vertrouwen, inspireer ook ons. Help ons aan verhalen van vrede, verhalen van toekomst te bouwen. En wijs ons de weg om deze te leven.

Rome, bij Sint Jan van Lateranen, 24 januari, Gedachtenis van de heilige Franciscus van Sales.

Franciscus

(bron: rkdocumenten.nl)

In het stemhokje

Een katholieke zienswijze op stemmen

Maar ons geloof leert ons dat het geweten de stem van God is die weerklinkt in het menselijke hart, de waarheid aan ons openbaart en ons oproept te doen wat goed is en tegelijkertijd af te zien van wat slecht is.

Het is onze verantwoordelijkheid als katholieken om ons geweten te vormen:

- door het ontwikkelen van de bereidheid en de openheid om op zoek te gaan naar wat rechtvaardig is door het bestuderen van de bijbel;
- door ons verstand goed te gebruiken bij het bestuderen van cruciale kwesties in het licht van deze leer;
- door middel van gebed te proberen Gods wil te begrijpen.

Hoe zit het met de scheiding tussen Kerk en staat?
Mag de Kerk mij vragen om te stemmen volgens katholieke principes?
De scheiding tussen Kerk en staat is om te voorkomen dat een bepaalde denominatie zich vestigt als het officiële religieuze lichaam van de natie. Het is niet bedoeld als een verbod voor religieuze organisaties om zaken, die van ernstig belang zijn voor het menselijke welzijn, aan te kaarten.

Bouwend op de heilige Schrift en de leer van christelijke leiders en heiligen door de eeuwen heen, geeft ons geloof duidelijke basisprincipes hoe wij het beste gerechtigheid, vrede en menselijke waardigheid kunnen bewerkstelligen voor alle mensen. Bovendien steunt de katholieke, morele

traditie stevig op de natuurlijke wetten die voor eenieder gelden, niet alleen voor katholieken.

We zijn geen kiezers die focussen op één kwestie Als katholieken zijn wij geen kiezers die slechts op één kwestie focussen. Het standpunt van een kandidaat in één enkele kwestie is niet voldoende om de ondersteuning van de kiezer te garanderen. Doch het standpunt van een kandidaat in een bepaalde kwestie waarbij het een intrinsiek of ernstig kwaad betreft – zoals abortus, etnische discriminatie, ongebreidelde ontbossing, corruptie, klassenjustitie en bedrog – biedt de kiezer de legitieme optie om die kandidaat te diskwalificeren van zijn/haar stem.

Welke zijn dan de basisprincipes die ons moeten leiden wanneer wij het stemhokje betreden?
Ten eerste hebben wij als katholieken de plicht om te bouwen aan een rechtvaardige en vreedzame wereld door middel van moreel aanvaardbare manieren, opdat de zwakken en kwetsbaren beschermd zijn en de menselijke rechten en waardigheid worden verdedigd. Dit geeft in de meest positieve zin aan wat van ons als volgelingen van Christus gevraagd wordt.

Wanneer wij de kwesties overwegen in het licht van deze verplichting, herinnert het geloof ons eraan dat het op de allereerste plaats niet toegestaan is om intrinsiek slechte daden van welke soort dan ook te ondersteunen zoals het doden van onschuldig leven. Daarom is de Kerk zo fel gekant tegen abortus, kindermoord en euthanasie, maar ook tegen hetodeloos doden van het leven in de natuur. In elk

van deze gevallen wordt het leven van zwakke en kwetsbare mensen bedreigd. Er bestaat geen enkele rechtvaardiging voor het beëindigen van deze onschuldige levens of voor het stemmen voor wetgeving die dergelijk kwaad legaliseert of voor kandidaten die beschermende wetgeving zullen tegenwerken.

In een wereld van zorgvuldige beoordeling is het goed mogelijk dat goedgevormde en geschoolde katholieken onder elkaar van mening kunnen verschillen over de beste keuze in het stemhokje. Maar wij zijn allen geroepen om te putten uit onze geloofsleer om zo tot besluitvorming te komen, en niet uit partijloyalisme, etnische gelijkvormigheid, eigen belang of voordeel, of politieke slogans.

Waar katholieken het wel met elkaar over eens dienen te zijn is de morele verplichting die wij met z’n allen delen: te bouwen aan een meer rechtvaardige en vreedzame wereld door middel van moreel aanvaardbare manieren, opdat de zwakken en kwetsbaren beschermd zijn en de menselijke rechten en waardigheid verdedigd worden.

Er kan zelfs een moment komen waarop sommige katholieke kiezers het gevoel hebben dat zij het moeilijke besluit moeten nemen om voor geen enkele partij te stemmen. Ook dit is een ernstig besluit, dat geleid moet worden door het geweten en de moraalmeer van ons geloof. Kiezen voor het minst slechte is hierin een optie om te overwegen.

Vier stappen voordat je jouw keuze maakt
1. Zorg dat je op de hoogte bent van de leer van de Kerk. De catechismus van de katholieke kerk is een goede plek om te beginnen. Denk erover na om een klein groepje bijeen te roepen om te praten over de leer van de kerk m.b.t. de kandidaten.
2. Wees op de hoogte van de kwesties die er spelen. Ga op zoek naar deze informatie, luister naar wat de verschillende kandidaten over deze kwesties te vertellen hebben of wat er in de partijprogramma’s daarover staat. Probeer te achterhalen welke standpunten de kandidaten innemen in bepaalde kritische, morele en maatschappelijke kwesties.
3. Vraag de mening van katholieken wier wijsheid, kennis en ervaring jij respecteert.
4. Bid. Breng al jouw zorgen, bezorgdheden en verlangens bij de Heer en vraag Hem om begeleiding.

Het lijkt moeilijk
In het hedendaagse politieke milieu kan het stemmen als katholiek zwaar werk zijn. Het vraagt om ernstige reflectie, kennis van de kerkelijke leer, en een besef van wie de kandidaten zijn en wat hun standpunten zijn in bepaalde kwesties. Onze stem uitbrengen is een serieus moreel besluit dat gevolgen zal hebben, niet alleen voor de toekomstige ontwikkeling van ons land en vele onschuldige levens, maar eveneens voor ons eigen heil. Wij kunnen niet bewust steun geven aan moreel kwaad, evenmin specifiek stemmen voor een kandidaat die dat doet. Want ook dat is een vorm van ondersteunen van het moreel kwaad.

De Kerk daagt ons uit te stemmen voor wat het beste is voor onze samenleving en al haar leden, in het bijzonder voor hen die het minst in staat zijn om voor zichzelf op te komen of om zichzelf te verdedigen. Het groot voorrecht – en mensenrecht – van democratie is dat wij als burgers en religieuze gelovigen een stem hebben in de richting waar ons land koerst door te stemmen voor het algemeen welzijn. Het grote voorrecht van katholiek-zijn is dat wij een schatkamer van kerkelijke leer hebben, die teruggaat tot Christus zelf, en die ons kan helpen om het juiste besluit te nemen in het stemhokje.

Stem bewust, stem met uw geweten, stem vanuit uw geloof!

Hemelvaart van de Heer

vervolg van pagina A2

Emmausgangers
De meesten van de leerlingen van Jezus waren joden en bleven trouw aan hun joodse gebruiken en verplichtingen. Zo lezen we in de Handelingen dat Petrus en Johannes volgens hun gewoonte naar de tempel gingen op het uur van het gebed. Ze luisterden naar de schriftlezingen, zongen de psalmen en luisterden eveneens naar de schriftgeleerden die uitleg gaven. Later zonderden zij zich af om samen het Brood te breken. Hoe dat verliep kunnen we misschien begrijpen als we het verhaal van de Emmaüsgangers lezen.
‘...Op de eerste dag van de week, dus de dag na de sabbat, gingen twee van Zijn leerlingen van Jeruzalem terug naar hun huis in Emmaüs. Ze waren ontgoocheld en teleurgesteld. Ze hadden zo hun hoop op Jezus gesteld. Onderweg naar huis, net buiten Jeruzalem, kwam er iemand met hen meelopen die vroeg waarom ze zo bedroefd waren en wat ze toch allemaal aan het bespreken waren. Bent u dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar gebeurd is, met die Jezus van Nazareth. Wat dan, vroeg de onbekende. Jezus, een man, machtig in woord en daad. Wij hadden zo gehoopt dat Hij het zou zijn die Israël kwam verlossen van de onderdrukking. Het is nu al de derde dag dat dit is geschied. Wel zijn er vanmorgen enige vrouwen naar het graf gegaan en die zeiden dat het graf leeg was. Ze hadden wel een verschijning gehad van een engel die zei dat Hij was verrezen! Kijk maar, het graf is leeg! Toen nam de onbekende het woord: O gij onverstandigen en kleingelovigen. Moest de Christus dit alles niet lijden om zo Zijn glorie binnen te gaan? En te beginnen met Mozes en de profeten begon hij hen uit te leggen wat er over de Messias geschreven was.

Toen ze bij Emmaüs aangekomen waren, deed de vreemdeling of Hij door wou gaan, maar zij zeiden: Blijf bij ons Heer, want het is al laat! En Hij ging met hen naar binnen. Het was al donker geworden en het avondmaal werd gereedgemaakt. Zittend aan tafel met de twee leerlingen, waarvan een Cleopas heette, nam Hij het Brood, sprak de dankzegging uit, brak het en gaf het aan de twee... Toen pas gingen hun de ogen open. Maar eenmaal herkend, verdween Hij uit hun midden.’

Volgelingen van een rabbi
Het lijkt erop dat dit gebeuren voor ons ook een les inhoudt. Het is alsof dit verhaal ons wil zeggen dat wij de lichamelijke aanwezigheid van de Heer niet meer nodig hebben, omdat wij Hem kunnen herkennen in het breken van het Brood. Het breken van het Brood werd voor de eerste tijd van het christendom het teken bij uitstek voor de christenen. Flavius Josephus, een Romeinse geschiedschrijver, beschrijft in zijn boek de Didache de christenen als volgt: ‘Dat zijn volgelingen van een rabbi van Nazareth, mensen die regelmatig bij elkaar komen om de verhalen over die rabbi door te vertellen en op Zijn verzoek het Brood te breken zoals Hij hen dat had voorgedaan op de avond voordat Hij door de Romeinse gouverneur Pontius Pilatus ter dood werd veroordeeld. Hun aantal is enorm gegroeid, omdat Zijn apostelen op de een of andere manier bezielde zijn geworden op de 50ste dag na Zijn dood, die dag dat de joden het pinksterfeest vieren, hun jaarlijkse oogstfeest. Een onzichtbare kracht bezielde deze leiders die apostelen werden genoemd’.

liturgie & leven

Schriftlezingen

Zesde zondag van Pasen jaar A

Eerste lezing: Handelingen 8, 5-8. 14-17

In die dagen kwam de diaken Filippus in de stad van Samaria en predikte daar de Messias. Filippus' woorden oogstten algemene instemming toen de mensen hoorden wat hij zei en de tekenen zagen die hij verrichtte. Uit vele bezetenen gingen de onreine geesten onder luid geschreeuw weg, en vele lammen en kreupelen werden genezen. Daarover ontstond grote vreugd in die stad. Toen de apostelen in Jeruzalem vernamen dat Samaria het woord Gods had aangenomen, vaardigden zij Petrus en Johannes naar hen af, die na hun aankomst, een gebed over hen uitspraken, opdat zij de heilige Geest zouden ontvangen. Deze was namelijk nog over niemand van hen neergedaald; en waren alleen gedoopt in de naam van de Heer Jezus. Zij legden hun dus de

handen op en ze ontvingen de heilige Geest.

Antwoordpsalm:

Psalm 66, 1-3a. 4-5.6-7a.16-20

Tweede lezing: I Petrus 3, 15-18

Dierbaren, heiligt in uw hart Christus als de Heer. Weest altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop die in u leeft. Maar verdedigt u met zachtheid en gepaste eerbied, en zorgt dat uw geweten zuiver is. Dan zullen zij die uw goede christelijke levenswandel beschimpen, met hun laster beschaamd staan. Hoeveel beter is het, zo God het wil, te lijden voor het goede dat men doet dan straf te ondergaan voor misdrijven. Ook Christus is eens voor al gestorven voor de zonden, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, om ons tot god te brengen. Gedood naar het vlees, werd Hij ten

even gewekt naar de Geest.

Evangelielezing: Johannes 14, 15-21

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: 'Als gij Mij liefhebt, zult ge mijn geboden onderhouden. Dan zal de Vader op mijn gebed u een andere helper geven om voor altijd bij u te blijven: de Geest van de waarheid, voor wie de wereld niet ontvankelijk is, omdat zij Hem niet ziet en niet kent. Gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn. Ik zal u niet verweesd achterlaten: Ik keer tot u terug. Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer; gij echter zult Mij zien, want Ik leef en ook gij zult leven. Op die dag zult gij weten, dat Ik in mijn Vader ben en gij in Mij en Ik in u. Wie mijn geboden onderhoudt, die hij heeft ontvangen, hij is het die Mij liefheeft. En wie Mij liefheeft, zal door mijn Vader bemind worden; ook Ik zal hem beminnen en Ik zal Mij aan hem openbaren'.

Gedachten bij de schriftlezingen

'De (heilige) Geest' is een kernbegrip in het christelijk geloof. Toch kan juist dit begrip veel ongemakkelijkheid en onzekerheid geven, want wat bedoelen we er nu precies mee? De meningen lopen sterk uiteen: van pentecostalen die de Geest als een heel concreet te ervaren persoon of kracht beschouwen, inclusief wondertekens en tongetaal, tot sterk geïnstitutionaliseerde kerken die de Geest vooral zoeken in de doorgaande traditie van de Kerk. Ook de lezingen van vandaag laten een zekere veelkleurigheid zien. Toch ademen ze tegelijk ook een bepaalde nuchterheid, die kan bevrijden van al te zwaar theologisch gepieker.

De Geest als bijzondere kracht

In het verhaal uit Handelingen lijkt de Geest wel een speciale, bijna stoffelijke kracht te zijn. De Samaritanen komen tot geloof en worden zelfs gedoopt, maar de heilige Geest is daarmee nog niet op hen neergedaald (8,16). Dit gebeurt pas wanneer

Petrus en Johannes daar expliciet om bidden en hun de handen opleggen (8,15.17). Wat die Geest precies is, wordt jammer genoeg niet verteld. Dat komt omdat het verhaal eigenlijk over iets anders gaat, namelijk over misbruik van geloof en ambt voor geldelijk gewin. Wat wel duidelijk is, is dat Filippus indrukwekkende wonderen doet: mensen worden bevrijd van onreine geesten en kreupelen worden genezen (8,7.13b). We moeten echter niet te lang stilstaan bij het wonderbaarlijke van deze daden, alsof wij tekort zouden schieten wanneer wij niet net zulke genezingen verrichten. In de Bijbel zijn wonderen nooit zomaar mirakels met een hoog kijk-eens-wat-hij-kan-gehalte. Ze hebben een betekenis, ze wijzen heen naar Gods bedoelingen met de mens. Mensen worden bevrijd van wat hen vasthoudt en beheerst, van waar ze zelf niet meer uit loskomen. Ze worden weer in beweging gezet, in de richting van een nieuw leven. Wie dat voor een ander kan doen, doet het werk van de Geest, ook als daar geen

buitennatuurlijke wonderen aan te pas komen.

Gods grote daden verkondigen

Op het eerste gezicht lijkt de antwoordpsalm niet zoveel met de Geest te maken te hebben, zeker niet in de zin waarover Handelingen erover spreekt. Dat is natuurlijk ook niet zo vreemd: de psalm dateert van lang daarvoor. In die tijd kende men het begrip 'Geest van God' wel, maar dan ging het om een uitzonderlijke inspiratie van een bijzonder individu, zoals een koning of een profeet. Toch is het ook niet vreemd dat de kerk deze lezing gecombineerd heeft met de nieuwtestamentische lezingen over de Geest, want wat de dichter hier doet, is precies wat de eerste gemeente beschouwt als een belangrijk gevolg van de uitstorting van de Geest: je gaat ervan vertellen over Gods grote daden, aan de hele wereld (Handelingen 2,4.7-11).

wordt vervolgd op pagina B2

geloofsverdieping

Gedachten bij de schriftlezingen

De psalmist doet dat heel nadrukkelijk: zie Psalm 66,1.5.16. De daden waar hij het over heeft, zijn vervolgens concrete ervaringen van redding en leiding (68,6.9), ook dwars door onheil heen (68,10-12). Ditzelfde motief, het verkondigen van Gods grote daden, staat ook centraal in de lezing uit 1 Petrus. Het opvallende hier is echter hoe bescheiden dat verkondigen hier getekend wordt: geen vurige toespraken op het marktplein, maar als naar je geloof gevraagd wordt, zachtmoedig en met respect uitleg geven. Verder is het een zaak van je geweten zuiver houden en door je gedrag mensen laten zien wat het geloof kan betekenen. Dit alles valt ongetwijfeld onder de 'vruchten van de Geest', maar op een manier die ook goed past bij wie wat minder charismatisch is ingesteld.

Mystiek en nuchter

Het evangelie van Johannes wordt vaak als het meest geestelijke en mystieke evangelie van de vier beschouwd. Ook de lezing van vandaag ademt een mystieke sfeer. De leerlingen wordt een 'pleitbezorger' beloofd, de 'Geest van de waarheid' (14,16-17). Het kennen van deze Geest is

voorbehouden aan de leerlingen, omdat Hij in hen woont; 'de wereld' heeft daar geen weet van. De Geest blijkt ten slotte de manier te zijn waarop Jezus, ondanks zijn lijfelijke afwezigheid, bij zijn leerlingen zal zijn: 'Dan zul je begrijpen dat Ik in mijn Vader ben, dat jullie in Mij zijn en dat Ik in jullie ben' (14,20). Voor gelovigen met mystieke gevoeligheid zijn deze woorden herkenbaar en inspirerend, voedsel voor de geest. Voor anderen kunnen ze juist vervreemdend werken. Wat nu als je zulke ervaringen van eenheid en nabijheid niet of hooguit heel vaag kent? Het is opmerkelijk dat juist het evangelie van Johannes soms ook heel nuchter kan zijn. Diepzinnige teksten worden vaak vergezeld van een buitengewoon praktische uitwerking. Zo ook hier. Wat Jezus zegt over de Geest, en over de eenheid tussen Vader, Zoon en gelovige, wordt omlijst door de nuchtere vaststelling dat het aankomt op het houden van de geboden van Jezus. 'Als je Mij liefhebt, houd je dan aan mijn geboden' (14,15); 'Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, heeft Mij lief' (14,21a). Ofwel: het houden van de geboden is al voldoende; dat is al een vorm van Jezus liefhebben. En die geboden, dat zijn in het evangelie van Johannes in feite de geboden

van de Joodse Thora, door Jezus samengevat in het ene woord: liefde (15,10-12). Anderen liefhebben, dat is waar het voor Jezus op aankomt. Als je leeft vanuit een houding van liefde, dan ben je er eigenlijk al. En dan komt het met dat andere ook wel goed, belooft Jezus: 'Wanneer iemand Mij liefheeft, zal hij zich houden aan wat Ik zeg, mijn Vader zal hem liefhebben en mijn Vader en Ik zullen bij hem komen en bij hem wonen' (14,23).

De Geest blijft ongrijpbaar

De Geest blijft, ook in de lezingen van vandaag, enigszins ongrijpbaar. Dat is altijd zo geweest; niet voor niets wordt de Geest vaak met wind en adem vergeleken. Voor de een zal Hij een haast lijfelijke ervaren goddelijke aanwezigheid zijn, voor de ander een mooi beeld dat inspireert tot een houding van liefde en aandacht voor anderen. Dat is ook niet zo erg. Waar het om gaat, is de werking van de Geest: liefde voor elkaar en het, desnoods heel bescheiden, verder vertellen van die liefde. Waar dat gebeurt, is de Geest aan het werk.

Miljoenen mensen bidden voor einde coronapandemie

Paus Franciscus heeft gelovigen donderdag 14 mei jl. in de eucharistieviering in de kapel van de Casa Santa Marta gevraagd om die dag deel te nemen aan de interreligieuze dag van vasten en gebed, waarin mannen en vrouwen uit de hele wereld bidden voor het einde van de coronapandemie en de versterking van de broederlijkheid en de solidariteit. Niemand had deze pandemie verwacht. Veel mensen zijn gestorven, meestal alleen, zonder dat wij er iets aan konden

doen. De paus nodigde ook uit om na te denken over de economische gevolgen van de coronacrisis en hoe de wereld er daarna moet uitzien. Hij riep op om de andere pandemieën niet uit het oog te verliezen, en noemde daarbij honger en oorlog.

Sinds 9 maart wordt elke ochtend de eucharistieviering met paus Franciscus gelivestreamd en rechtstreeks via verschillende Italiaanse tv-zenders

uitgezonden. Het Vaticaan heeft nu laten weten dat die live-uitzending wordt gestopt, omdat de Italiaanse gelovigen vanaf maandag 18 mei opnieuw gewoon de eucharistie kunnen vieren in hun parochiekerk, mits uiteraard de gezondheidsregels worden gerespecteerd.

Bron: *Kerknet.be*

HET MYSTERIE VAN HET GEBED

In zijn catechese tijdens de algemene audiëntie van woensdag 6 mei 2020 opende paus Franciscus een nieuwe reeks over het mysterie van het gebed.

Geliefde broeders en zusters, goedendag!

Vandaag beginnen we een nieuwe reeks catecheses over 'het gebed'. Het gebed is de ademhaling van het geloof. Het is als een kreet uit het hart van wie gelooft en zich aan God toevertrouwt.

Bartimeüs

Laten we denken aan het verhaal van Bartimeüs, een personage uit het Marcusevangelie (cf. Mc 10, 46-52 en par.). Hij was blind en zat op een stoep te bedelen aan de rand van Jericho. Het is geen naamloos personage. Hij heeft een gezicht en een naam: Bartimeüs, dit wil zeggen 'zoon van Timeüs'. Op een dag hoorde hij zeggen dat Jezus daar langs zou komen. Jericho was een kruispunt waar er steeds pelgrims en handelslui op doorreis, voorbij gingen. En dus stelde Bartimeüs zich daar op. Hij zou al het mogelijke doen om Jezus te ontmoeten. Veel mensen deden hetzelfde. Denken we aan Zacheüs die in een boom klom. Velen wilden Jezus zien, ook hij.

Een stem die roept

Die man komt dus in de evangeliën terecht als een stem die luidkeels roept. Hij ziet niets. Hij weet niet of Jezus veraf of dichtbij is. Hij voelt het aan de menigte die groeit en dichterbij komt ... Maar hij is helemaal alleen en niemand bekommert zich om hem. En wat doet Bartimeüs? Hij roept en blijft roepen. Hij gebruikt zijn enige wapen: de stem. Hij begint te roepen: Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij! (v 47). En zo blijft hij roepen.

Mooie koppigheid

Zijn voortdurend geschreeuw wordt hinderlijk. Het is niet beleefd en velen maken hem verwijten en gebieden hem te zwijgen. "Gedraag je beschaafd, hou op!" Maar Bartimeüs

zwijgt niet. Integendeel, hij begint nog luider te roepen: Zoon van David, heb medelijden met mij! (v 47). Dat is de mooie koppigheid van hen die genade zoeken en aankloppen aan het hart van God. Bartimeüs roept en klopt aan. De uitdrukking 'Zoon van David' is heel belangrijk. Het betekent Messias. Het is een belijdenis van de Messias -een geloofsbelijdenis- uit de mond van de man die door iedereen wordt veracht.

De kracht van het geloof

Jezus hoort zijn schreeuw. Het gebed van Bartimeüs raakt hem in het hart, het hart van God. En de deuren van het heil gaan open. Jezus laat hem roepen. Hij springt op en zij die hem eerst het zwijgen oplegden, brengen hem nu bij de Meester. Jezus spreekt hem aan en nodigt hem uit zijn verlangen uit te spreken -dit is heel belangrijk- want de schreeuw wordt een vraag: Heer, maak dat ik zien kan! (cf. v 51). Jezus zegt: Ga, uw geloof heeft u genezen (v 52). Hij herkent in die arme man, machteloos en veracht, de kracht van zijn geloof die de barmhartigheid en de kracht van God uitlokt. Geloven is: twee opgeheven handen hebben en een stem die de gave van het heil afsmeekt.

Humilitas

De catechismus zegt: De nederigheid is de grondslag voor het gebed (Catechismus van de Katholieke Kerk, 2559). Het gebed ontspringt aan de aarde, aan de humus. Hiervan is het woord humilitas, nederigheid, afgeleid. Nederig aan onze broosheid, aan onze niet aflatende dorst naar God.

Geloof en niet-geloof

Het geloof, zo hebben wij in Bartimeüs gezien, is een kreet. Niet-geloof is onderdrukking van die kreet, is de houding van de mensen die hem deden zwijgen. Zij waren geen gelovigen, hij daarentegen wel. De schreeuw onderdrukken is een soort 'het zwijgen opleggen'(omertà). Geloof is het protest tegen een

onaangename situatie waarvan de reden ons ontgaat. Niet-geloof is zich beperken tot het ondergaan van een situatie waarbij we ons hebben neergelegd. Geloof is de hoop verlost te worden. Niet-geloof is wennen aan het kwaad dat ons onderdrukt en zo verder gaan.

Volharden

Geliefde broeders en zusters, we beginnen deze reeks catecheses met de kreet van Bartimeüs. Want in een figuur zoals hij, is alles al vervat. Bartimeüs was een volhardend mens. Hij werd omgeven door mensen die duidelijk maakten dat smeken geen zin had, een geschreeuw zonder antwoord. Lawaai dat hinderlijk is en verder niets. Dat hij dus kon ophouden met schreeuwen. Maar hij zweeg niet. Uiteindelijk heeft hij verkregen wat hij wenste.

De stem die smeekt

In elk mensenhart is er de stem die smeekt. Allemaal hebben wij in ons deze stem. Een stem die spontaan is, niemand moet haar bevelen. Een stem die zich vragen stelt over onze tocht hier op aarde, vooral als we in het duister verkeren. "Jezus, heb medelijden met mij! Jezus heb medelijden met mij!" Een mooi gebed is dat. Zijn deze woorden niet in heel de schepping gebeiteld? Alles bidt en smeekt opdat het mysterie van de barmhartigheid zijn definitieve vervulling zou vinden.

De schepping kreunt

Niet slechts christenen bidden. Zij delen die kreet van het gebed met alle mensen. Dit perspectief kan nog verbreed worden. Paulus zegt dat de hele schepping kreunt en barensweeën lijdt (Rom 8,22). Kunstenaars zijn vaak vertolkers van deze stille schreeuw van de schepping die zich in elke schepsel opdringt, maar vooral in het hart van de mens aan het licht komt. De mens immers smacht naar God.

(Bron: Kerknet.be/bewerkt-mk)

gebeden voor iedere dag

Maandag 18 mei

Dagtekst

Rom 15,2: Laat ieder van ons bedacht zijn op het welzijn en de stichting van zijn naaste.

Overweging

Wie anders zou de hemel dragen dan zij die van de aarde houden in een zachtmoedige omarming. Zij die knielend groter worden. De wakenden onder de sterren, bewogen door een stem hun ingeschapen als hun eigen adem. Die niet kunnen, niet willen geloven dat van de liefde één korrel vergaat. Zwaartekracht houdt hen niet gevangen. Licht trekt hen op uit de grond. Op een dag is het waar, hemel en aarde door niets of niemand te scheiden. En mensen als deze overal opgestaan.

Gebed

Goede God, u bent mijn Schepper en Vader en roept mij. Ik vraag U: spreek tot mij uw Woord, maak mijn hart open voor U en voor elkaar en help mij mijn medemensen te herkennen als mensen die met U verbonden is in Jezus Christus, uw Zoon en Heer, die met U en de heilige Geest leeft en regeert in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Dinsdag 19 mei

Dagtekst

Tob 5,19: Geld is ook maar geld. Vergeleken bij ons kind mag het niet meer zijn dan slijk.

Overweging

‘De weg die naar het leven voert, is smal’, zei Jezus (Mt. 7,14). Jullie hebben geestelijk voedsel en steun nodig. Om de wereld te veranderen wordt er van jullie gevraagd anders te gaan leven. Niet leven aan de oppervlakte en als een prooi voor de vele verleidingen van onze consumptiemaatschappij, maar leven met diepgang. Neem de tijd voor het gebed, voor bezinning, voor stilte, om voor jullie eigen waarheid geboren te worden in een authentieke relatie met God en met anderen. Jullie zullen ook een echte solidariteit van gelovigen moeten beleven. Op school, op het werk en gedurende de vrije tijd zijn sommigen onder jullie al geconfronteerd met de pijnlijke ervaring van het isolement; sommigen werden bespot of uitgestoten vanwege hun geloof. In elk geval voelen ze zich breekbaar.

Gebed

Heilige God, Gij die de mens voor elkaar hebt geschapen en mensen samenroept en leidt, doe mij ophoren van uw Woord dat U gesproken hebt door profeten en apostelen. Leid mij binnen in uw heiligdom waar U spreekt tot mijn hart. Door Jezus Christus, mijn Heer. Amen.

Woensdag 20 mei

Dagtekst

Mt 5,44: Maar Ik zeg jullie: heb je vijanden lief en bid voor wie je vervolgen.

Overweging

De kerk is geen huis met dikke muren en hermetisch gesloten deuren. De kerk is eerder een magnetisch krachtveld waarbinnen allen worden aangetrokken maar waarin ieder zich meer of minder dicht bij het centrum bevindt. De juridische grenzen van de kerk mogen dan al helder en duidelijk zijn, haar existentiële grenzen kunnen we niet afbakenen. We kunnen ons de kerk voorstellen als een reeks cirkels met een gemeenschappelijke middelpunt. De binnenste kring is relatief klein maar opent zich voor nieuwe,

grotere cirkels, die tevens verder van het middelpunt verwijderd zijn. De laatste cirkel is zo groot dat hij heel de mensheid omvat. Geen mens kan eraan ontkomen op de een of andere wijze door de kerk te worden geraakt en beïnvloed. Paus Paulus VI (1897-1978) heeft ooit gezegd: ‘Het moederlijk hart van de kerk beschouwt niemand als vreemdeling, niemand als staande buiten de reikwijdte van haar dienstbetoon, niemand is voor haar een vijand dan wie het zelf wil zijn.’ Konden ook wij maar in onze persoonlijke relaties die edelmoedige, open houding aan de dag leggen! Liever dan anderen als een bedreiging van onze veiligheid te beschouwen, liever dan ze te houden voor concurrenten en rivalen, zouden we ze kunnen zien als vrienden. Op die wijze zouden we een liefde kunnen opwekken die zich uitstrekt tot allen. Liefde opwekken en allen één maken in Gods liefde, dat is de opdracht van de kerk en van ons allen.

Gebed

Hoe is uw Naam, God, waar zijt Gij te vinden? Ik zoek uw aangezicht, uw stille nabijheid. Geef mij vandaag een teken van uw liefde. Spreek uw Woord tot mij, dat mij tot leven wekt en richting wijst in de doolhof van mijn bestaan. Dat bid ik U in de naam van Jezus Christus, uw Zoon en mijn Metgezel in tijd en eeuwigheid. Amen.

Donderdag 21 mei

Dagtekst

Ef 2,13: Nu echter bent u die eertijds veraf was, in Christus Jezus dichtbij gekomen, door het bloed van Christus.

Overweging

Gezag en gehoorzaamheid kun je nooit van elkaar losmaken – alsof sommige mensen het voor het zeggen hebben en anderen alleen maar mogen gehoorzamen. Als je beide van elkaar loskoppelt, krijg je autoritair gedrag aan de ene kant en onderdanig gedrag aan de andere kant. Daarmee is noch aan gezag noch aan gehoorzaamheid recht gedaan. Een zeer gezaghebbend persoon die aan niemand hoeft te gehoorzamen, loopt geestelijk groot gevaar. Een zeer gehoorzaam persoon die over niemand gezag uitoefent, loopt evenzeer gevaar. Jezus sprak met groot gezag, maar zijn leven lang was Hij gehoorzaam aan zijn Vader. En aan Jezus, die tegen zijn Vader zei: ‘Niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt’ (Matteus 26,39), werd alle macht gegeven in de hemel en op aarde. De vraag aan ons is of we gehoorzaam gezag uitoefenen en gezagvol gehoorzaam zijn.

Gebed

Enige en Eeuwige, Gij doet uw woord altijd gestand, wat Gij zegt is betrouwbaar, Gij zijt mijn God. Ik bid U: geef mij een standvastig geloof dat sterk is om de aanvechtingen te weerstaan. Dat ik altijd in mijn leven blijf zoeken naar de waarheid, die Gij geopenbaard hebt in en door Jezus Christus, uw Gezalfde en mijn Heer en Meester voor tijd en eeuwigheid. Amen.

Vrijdag 22 mei

Dagtekst

Mt 6,2: Wanneer je barmhartig bent, loop er dan niet mee te koop, zoals de schijnheiligen dat doen in de synagogen en op straat, om door de mensen geprezen te worden.

Overweging

Respect eisen is als het najagen van een vlinder. Als je hem achterna zit, zul je het nooit vangen. Maar als je stilletjes blijft zitten, landt er misschien een op je schouder. De Franse filosoof Blaise Pascal zei er

het volgende over: ‘Wil je graag dat mensen lovend over je spreken? Spreek dan nooit lovend over jezelf.’ Misschien is dat de reden voor deze raad in de Bijbel: ‘Laat een ander je prijzen, doe het niet zelf.’ Heb je behoefte aan bevestiging? Heeft je zelfbeeld een opkikker nodig? Je hoeft geen grote namen in het rond te strooien of ergens mee te pronken. Het enige wat je hoeft te doen is stil worden bij de voet van het kruis en deze waarheid tot je door laten dringen: De maker van de sterren stierf liever voor jou dan dat Hij zonder moest leven. En dat is een feit. Dus als je ergens over wilt opscheppen, schep daar dan over op.

Gebed

God, Gij zijt de Schepper van hemel en aarde en geeft kracht aan alles wat leeft en ademhaalt. Ik bid U: bewerk mijn gemoed en maak mij gevoelig voor uw Woord. Dat ik het opneem en leer verstaan. Laat mij leven in het vertrouwen dat Gij altijd aanwezig zijt: in deze wereld en in mijn eigen leven. Zo bid ik U in naam van Jezus, uw Gezalfde en mijn Heer in eeuwigheid. Amen.

Zaterdag 23 mei

Dagtekst

Mal 3,1-4: Ik zend mijn bode om voor Mij de weg te banen. Plotseling zal dan de Heer in zijn heiligdom binnentreden, de Heer die u zoekt, de bode van het verbond, naar wie u met vreugde uitkijkt.

Overweging

‘Jezus nam de broden, en na het uitspreken van het dankgebed deelde Hij ze uit aan de aanwezigen’ (Joh 6,11). Jezus ontvangt het brood uit de handen van de mens. Tevoren was het brood alleen maar brood, niets méér. Als het in de handen van Jezus komt krijgt het een nieuwe, onzichtbare eigenschap. Het brood moet nu doorgegeven worden tot in het oneindige. Alles wat door Jezus’ handen gaat, wordt bekleed met zijn liefde, en liefde wil altijd onbegrensd en mateloos verder stromen. Jezus ontvangt vijf broodjes van een jongen uit de massa. Als Hij ze vervolgens uitdeelt hebben ze een heel nieuwe kwaliteit gekregen. Deze wonderbare ruil geschiedt op unieke wijze in de eucharistie. De kerk, de mens, offeren hun kleine gaven aan God. God aanvaardt ze, transformeert ze en geeft ze dan terug met een inhoud die oneindig veel rijker is. Bij de bereiding van de gaven zegt de priester: ‘Gezegend zijt Gij, God ... uit uw milde hand hebben wij het brood ontvangen. ‘God heeft alles geschapen, zonder Hem zouden wij niets hebben om op te dragen. Hij is het begin van alles. Maar wat we opdragen wil God niet voor zichzelf bewaren. Hij geeft het ons terug, omgevormd tot brood van het Leven. Wat je aan God geeft, alles in je leven wat je gewillig aan Hem offert, krijg je terug in een nieuwe gestalte om het door te geven aan anderen. Niets van hetgeen je aan God geeft wil Hij je ontnemen. Hij wil alleen de kans krijgen er een onbegrensd vermogen aan te geven om leven en voedsel te worden voor velen.

Gebed

God, uw kracht is aanwezig in uw Zoon, Jezus Christus. U bent ook werkzaam in een ieder. Mag ik in die kracht geloven en haar in mezelf ervaren, opdat ik sterk kan zijn, tot veel goeds in staat. Ik vraag het U vandaag en alle dagen. Amen.

Bezoek de website van het Rk Bisdom :
www.bisdomparamaribo.org

De Facebook pagina :
R.K. Bisdom Paramaribo (Official)